

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 juli 2017 met nummer RvVb/S/1617/1040
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0513-SA

Verzoekende partijen

1. de heer **Marc QUAERTIER**
2. mevrouw **Marilyn DEDEURWAERDER**
3. mevrouw **Mieke STAELENS**
4. de heer **Peter FIEUWS**
5. mevrouw **Chantal TANGHE**
6. de heer **Fernand DEVLIES**
7. mevrouw **Christelle BRUART**
8. de heer **Jacques BEYLS**
9. mevrouw **Mieke GHESQUIERE**
10. de heer **Didier DE GEEST**
11. mevrouw **Anne-Sophie DECLERCQ**

vertegenwoordigd door advocaat Luc GHEYSENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8560 Wevelgem, Lode de Boningestraat 39

Verwerende partij

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het agentschap RUIMTE VLAANDEREN, afdeling West-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat 7

Tussenkommende partij

de nv **W-KRACHT**

vertegenwoordigd door advocaat Jo GOETHALS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8800 Roeselare, Kadestraat 151 B/41

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 20 maart 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 30 januari 2017.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het bouwen van twee windturbines en middenspanningscabines en het aanleggen van leidingen en verharding op de percelen gelegen te 8930 Menen, Moorseelestraat/Wolfstraat en Boerendreef, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 203B en sectie C, nummer 13A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 8 mei 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 9 juni 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 4 juli 2017.

Advocaat Luc GHEYSENS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Stijn VAN HULLE *loco* advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Jo GOETHALS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij diende op 2 juni 2015 een eerste stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in voor het bouwen van twee windturbines. In het kader van die vergunningsaanvraag adviseerde International Airport Kortrijk-Wevelgem op 28 juli 2015 gedeeltelijk negatief en adviseerde de FOD Mobiliteit en Vervoer op 5 augustus 2015 eveneens gedeeltelijk negatief. De tussenkomende partij trok de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag op 4 november 2015 in.

De tussenkomende partij dient op 20 augustus 2016 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van twee windturbines en middenspanningscabines + aanleggen van leidingen en verharding” op de percelen gelegen te 8930 Menen, Moorselestraat/Wolfstraat en Boerendreef.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Kortrijk’, vastgesteld met koninklijk besluit van 4 november 1977 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 oktober 2016 tot en met 5 november 2016, worden 19 bezwaarschriften ingediend, waarvan enkele bezwaren collectief zijn en aangevuld zijn met petitielijsten. De zevende en de elfde verzoekende partij dienen geen bezwaarschrift in.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 11 oktober 2016 gunstig wat de twee windturbines en de hoogspanningscabine betreft en ongunstig inzake de toegangsweg naar de windturbine aan de Wolfstraat.

International Airport Kortrijk-Wevelgem adviseert op 20 oktober 2016 ongunstig.

De FOD Mobiliteit en Vervoer adviseert op 19 oktober 2016 ongunstig. Op 13 december 2016 hebben zij een herzien voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht.

De Dienst Waterlopen adviseert op 25 oktober 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 26 oktober 2016 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Menen adviseert op 28 november 2016 ongunstig.

De verwerende partij verleent op 30 januari 2017 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist als volgt:

“ ...

MILIEUTOETS

Het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage bepaalt in bijlage II de, categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, § 2 en § 3, van het decreet aan de project-m.e.r. worden onderworpen, maar waarvoor de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing kan indienen.

Windenergieprojecten vallen onder bijlage II, meer bepaald onder categorie "3 Energiebedrijven", subcategorie "i) Installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie als de activiteit betrekking heeft op:

- *twintig windturbines of meer;*
- *vier windturbines of meer, die een aanzienlijke invloed hebben of kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied.*

Dit is hier niet het geval.

Windturbineprojecten die niet onder bijlage II vallen, vallen onder bijlage III van het project-m.e.r.-besluit.

Bij de vergunningsaanvraag (in de lokalisatienota) werd een project-m.e.r.-screeningsnota (PrMS) gevoegd.

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met, aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Rekening houdende met de aard van het project, de ruimtelijke context en de relatie tot de omgeving, waarbij geen aanzienlijke effecten op kwetsbare gebieden te verwachten zijn, kan geconcludeerd worden dat er ten gevolge van het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn. Een project-MER is bijgevolg niet nodig.

WATERTOETS

[...]

Beide windturbines liggen niet in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Uit de beschikbare informatie blijkt de turbinevoet en fundering van elke turbine een verharde oppervlakte van 315m² te omvatten. De wegen die aangelegd worden, zijn semi-verhard, wat betekent dat het hemelwater kan doorsijpelen. Deze omvatten 750m². De inname door de middenspanningscabines bedraagt ca. 10,75m². Alle hemelwater zal natuurlijk afvloeien en infiltreren in de omliggende bodem. Gezien de relatief kleine verharde oppervlakken t.o.v. de totale oppervlakte van de site worden geen afwaterings- of

lozingssystemen geïnstalleerd. De gewestelijke hemelwaterverordening is niet van toepassing.

De werkzone en de toegangsweg voor de bouw van de windturbines liggen plaatselijk in de 5 m onderhoudsstrook van de waterloop. Mits het naleven van de vergunningsvoorwaarden die deze erfdienstbaarheidstrook vrijwaren kan rekening houdend met bovenstaande motivering besloten worden dat er geen schadelijke effecten aan het watersysteem worden verwacht.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en is bijgevolg niet in overeenstemming met de gebiedsbestemming. Windturbines kunnen niet beschouwd worden als landbouw in de ruime zin.

Conform de bepalingen van artikel 4.4.9. VCRO kan het vergunningverlenende bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van het gewestplan afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Overwegende dat de vergelijkbare categorie van gebiedsaanduiding agrarisch gebied "landbouw" is, is het mogelijk om windturbines en windturbineparken alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie aan te brengen.

Niet alle windturbines in agrarisch gebied zijn echter Wenselijk. Het toetsingskader om de inpasbaarheid van de windturbines na te gaan is de omzendbrief RO/2014/02. Deze omzendbrief schept een kader voor de optimale inplanting van grootschalige windturbines voor een zo groot mogelijke productie van groene stroom om op die manier bij te dragen tot een duurzame energietransitie en een gedragen ontwikkeling van windenergie.

De omzendbrief steunt op belangrijke pijlers, namelijk een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, een duurzaam energiegebruik, de voordelen van windenergie ten opzichte van andere energiebronnen en de economische meerwaarde van windenergie.

In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is duurzaamheid een belangrijk concept. In artikel 1.1.4 is het volgende opgenomen: [...]

Duurzaamheid vormt dus een onderdeel van de goede ruimtelijke ordening. Ook het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het toekomstig Beleidsplan Ruimte Vlaanderen gaan uit van duurzaamheid. Het komt er bijgevolg op aan de vraag naar locaties voor de oprichting van windturbines te verzoenen met de vraag naar een kwaliteitsvolle ruimtelijke ordening. Eén van de basisdoelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het toekomstig Beleidsplan Ruimte Vlaanderen is het behoud en waar mogelijk de versterking van het buitengebied.

Dit wordt vertaald in het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling. Door activiteiten te concentreren moet de verdere versnippering worden tegengegaan en moet ook de druk op het buitengebied worden verminderd. Bij de ruimtelijke ingreep wordt ernaar gestreefd bijkomende negatieve, storende visuele vervuiling of impact op een gebied of locatie zoveel mogelijk te vermijden of te minimaliseren.

De basis voor een verantwoorde inplantingswijze met betrekking tot windturbineprojecten zit vevat in het bundelings- en optimalisatieprincipe; dat moet gestreefd worden naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in zeehavengebieden, industriegebieden of in de nabijheid van markant in het landschap voorkomende infrastructuur zoals wegen, spoorwegen, rivieren, kanalen, hoogspanningslijnen,...

Deze bundeling wordt hier op twee vlakken gezien: enerzijds gaat de aanvraag niet om individuele windturbines, maar om een bundeling van 2 windturbines. Anderzijds zijn deze windturbines ingeplant aansluitend op de autosnelweg (de windturbines staan op ca. 60 m van de A19). In deze zone is nog duidelijk sprake van een snelweglandschap waarbinnen de invloed van de A19 nog merkbaar is. De A19 bestaat immers uit 2 maal 2 rijstroken met aan beide zijden een pechstrook en in het midden een brede middenberm; een dergelijke brede lijninfrastructuur laat steeds een markante indruk in het landschap na. Door het concentreren van de windturbines rond dergelijke grote as, die reeds een bepalende invloed heeft op het omgevende landschap, wordt de verdere versnippering tegengegaan en wordt ook de druk op het buitengebied vermeden.

De windturbines sluiten bovendien ruimtelijk aan op de hoogspanningsleiding van Elia, op de nabijgelegen bedrijventone Menen-Oost (gelegen op ongeveer 475 m ten westen van WT01) en op de kernen van Menen en Wevelgem.

Het aantal windturbines wordt noodgedwongen beperkt tot twee, omwille van de volgende redenen:

- *Aan de oostelijke zijde is er de beperking omwille van het vliegveld van Wevelgem waardoor verdere uitbreiding van het project in die richting momenteel onmogelijk is.*
- *Anderzijds wordt een beperkte uitbreiding in westelijke richting beperkt door de onmogelijkheid om windturbines op de uitbreiding van het bedrijventone 'Menen-Oost'. In de voorschriften, bepaald in het RUP Grenscorrectie Menen Oost is onder mogelijke 'Bestemming' van het gebied immers opgenomen: 'Maatregelen die de ecologie versterken door aangepast materiaalgebruik, energievoorziening of beheersing van regen- en afvalwater worden ondersteund. Windmolens worden evenwel niet op het bedrijventone toegelaten'.*

De omzendbrief verplicht het opstellen van een lokalisatienota waarin de locatiekeuze wordt afgewogen ten opzichte van een aantal effectgroepen zoals bundeling, grondgebruik, wonen, etc.

De aanvraag bevat dergelijke lokalisatienota. Hieruit blijkt dat het project geen aanzienlijke milieueffecten met zich mee brengt en dat de geluidshinder, de slagschaduwhinder en de veiligheidsrisico's tot, een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt mits het =nemen van milderende maatregelen zodat het wooncomfort van de omwonenden niet in het gedrang komt door de oprichting van de windturbines en de geldende Vlare II normen worden gerespecteerd: Deze voorwaarden worden opgenomen in deze beslissing.

De voorgestelde opstelling van de windturbines is voorzien in landelijk gebied waar in de onmiddellijke omgeving relatief. weinig woningen voorkomen. De afstand tot woongebieden bedraagt minstens 900 m. Andere woongebieden liggen verder verwijderd. De opstelling van de turbines houdt voldoende afstand tot vreemde woningen.

Volgens de beschikbare informatie zijn geen belangrijke radars of straalpaden nabij. Het centrum van de landingsbaan van de luchthaven Kortrijk-Wevelgem ligt op respectievelijk 4,7 en 5,3 km van de voorgestelde inplantingen. Andere recreatieve of kleinere luchthavens zijn op voldoende afstand gelegen.

De windturbines blijven overal op voldoende afstand van openbare wegen en spoorwegen. Aangezien de afstand van WT 01 tot de meest naburige hoogspanningslijn (ca. 129 m) dient strikt rekening gehouden te worden met de voorwaarden van Elia.

Er werd geopteerd voor een type turbine met drie wieken die zullen draaien bij een laag toerental. Traag draaiende turbines worden als statiger en minder storend ervaren dan de

snel draaiende. De toren is van het volle type (buismast) en is in staal of beton uitgevoerd. De standaardkleur van de turbines is gebroken wit/grijs, passend in de omgeving.

De geluidstudie die door SGS werd uitgevoerd toont aan de milieukwaliteitsnormen voor alle woningen worden gerespecteerd, eventueel mits het nemen van_ bijkomende maatregelen. Het project dient steeds te voldoen aan de voorwaarden inzake geluid gesteld in de omzendbrief R0/2014/02 en de sectorale milieuvoorwaarden (VLAREM). Er wordt hiervoor een vergunningsvoorwaarde opgenomen.

De slagschaduwstudie die voor dit project met WindPRO werd uitgevoerd wijst uit dat er slechts een beperkte impact zal zijn voor de nabijgelegen woningen. Het aantal uren, slagschaduw blijft bij bijna alle (vreemde) woningen (ruim) onder de 8-urenrichtlijn. Voor bepaalde woningen zullen desgevallend remediërende maatregelen moeten genomen worden. Er wordt als vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de sectorale slagschaduwnormen te allen tijde gerespecteerd dienen te worden.

De windturbines zullen gecertificeerd zijn volgens de geldende IEC-normering of gelijkwaardig. Het windturbineproject werd getoetst aan de veiligheidsrisico's opgesteld door SGS en voldoet aan alle voorwaarden zowel voor directe als indirecte risico's.

Gelet op de uitgebrachte adviezen. Aan de meeste opmerkingen kan tegemoet gekomen worden door het opnemen van vergunningsvoorwaarden.

Gelet op de evaluatie van de bezwaren die gerezen zijn tijdens het openbaar onderzoek. Om tegemoet te komen aan bezwaren wordt als vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de sectorale geluids- en slagschaduwnormen uit VlareM II te allen tijde gerespecteerd dienen te worden, desnoods door toepassing van een reducerende modus of door het stilleggen van de windturbines.

Overwegende dat de turbine wordt vergund met een maximale tiphoogte van 149,4m en een maximale rotordiameter van 82m. Hierbij kan verwezen worden naar art 11.5, 2° van het vrijstellingsbesluit (BVR van 16 juli 2010), dat toelaat om binnen deze, afmetingen eventueel te kiezen voor een andere windturbine die even hoog is of lager, en met wieken die even- lang zijn of korter, en die er kennelijk hetzelfde uit ziet als de vergunde windturbine,

Overwegende dat de sectorale geluids- en slagschaduwnormen uit VlareM II te allen tijde gerespecteerd dienen te worden, desnoods door toepassing van een reducerende modus of door het stilleggen van de windturbines

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Ook de West-Vlaamse Intercommunale vliegveld Wevelgem-Bissegem vordert met een aangetekende brief van 17 maart 2017 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617/0495/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

Deze excepties moeten slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen wijzen erop dat de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de milieuvergunning op 23 februari 2017 geweigerd heeft. Zij stellen vervolgens dat de stedenbouwkundige vergunning hierdoor “*sowieso geschorst*” is, waardoor het niet schorsen van de stedenbouwkundige vergunning onverantwoord zou zijn. Tot slot stellen de verzoekende partijen nog dat zij onherstelbare schade zouden ondervinden mochten de werken beginnen en wanneer men dan later vaststelt dat de stedenbouwkundige vergunning niet verleend wordt.

2.

De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partijen niet uiteenzetten of zelfs maar aannemelijk maken dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen. Daarenboven wijst zij erop dat de verzoekende partijen in het verzoekschrift zelf aangeven dat door het niet voorhanden zijn van een definitieve milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning reeds geschorst is. Zij stelt vast dat de verzoekende partijen hiermee aangeven dat er geen hoogdringendheid is.

Verder stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen zich beperken tot wettigheidskritiek, namelijk kritiek op het gebrek aan schorsende werking van een beroep tot vernietiging bij de Raad.

Zij stelt vast dat de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de milieuvergunning op 23 februari 2017 geweigerd heeft en dat de tussenkomende partij tegen die weigeringsbeslissing beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse Minister van Omgeving.

3.

Ook de tussenkomende partij stelt dat er geen sprake is van hoogdringendheid en wijst erop dat de verzoekende partijen in het verzoekschrift zelf aangeven dat de bestreden beslissing “*sowieso geschorst*” is door de koppeling met de milieuvergunning.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid houdt onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Op de openbare zitting van 4 juli 2017 verklaart de tussenkomende partij dat de milieuvergunning op 23 februari 2017 geweigerd is door de deputatie van de provincie West-Vlaanderen en zij hiertegen beroep heeft ingesteld maar dat de bevoegde minister nog geen uitspraak heeft gedaan. Er is dan ook nog geen definitieve milieuvergunning voorhanden voor de aangevraagde windturbines.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor onder meer een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning, die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

Onverminderd de vraag of de verzoekende partij op een voor de schorsing voldoende wijze aantoont dat de vordering is ingegeven door hoogdringendheid, kan de Raad enkel vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de bestreden beslissing niet ten uitvoer kan worden gelegd omdat de vereiste milieuvergunning nog niet voorhanden is, zodat de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet opnieuw kan schorsen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

VII. TOEPASSING VAN ARTIKEL 43 DBRC-DECREET EN ARTIKEL 103 PROCEDUREBESLUIT

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij roept in dat de verzoekende partijen heel goed beseffen dat de bestreden beslissing niet geschorst moet worden gelet op de koppeling met de milieuvergunning en dan ook een kennelijk onrechtmatig beroep indienden. Zij stelt dat de Raad 'desgevallend' toepassing zal willen maken van artikel 43 van het DBRC-decreet.

Beoordeling door de Raad

Nog daargelaten dat het in beginsel niet toekomt aan de partijen om te vragen dat de Raad een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep zou opleggen, blijkt uit niets dat artikel 43 DBRC-decreet van toepassing zou zijn op de vordering tot schorsing. Integendeel, uit artikel 103 Procedurebesluit blijkt dat deze uitzonderlijke sanctie, die met omzichtigheid toe te passen is, voorbehouden is voor de procedure ten gronde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 juli 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Laura VALGAEREN

Hilde LIEVENS